

Церква у Франції.

Цікава статистика.

Такі відносини панують у цілій Франції. Там скрізь костели по-ропні, а сусідуючі з ними кіна переповнені; в цілій Франції не вгаває в неділю торг, селянин не пере-риває своєї праці на полі, в цілій Франції не знають посту, дуже ма-ло хто ходить до церкви, а ще менше сповідається.

Правда, в часі світової війни відносини дещо покращали і костели стали наповнятися вірними. Та це було тільки тимчасове явище. Те-пер відносини гірші, ніж були пе-ред 1914 р., як не ствердив у 1919 р. кардинал з Бордо. Тепер у Франції загальний моральний упадок: у лі-тературі, мистецтві, суспільнім жит-ті. Епідемія розводів і згною-вання плоду поширена страшенно.

Були змагання з католицького боку зарадити цьому лихові, але раз, що католиків у Франції надто марне число, а друге, ті католики розділені на різні партії і їх пер-шим ідеалом є політика, а щойно на другім місці у них релігія. В мало-якій державі є таке шовіністичне населення, як у Франції. „La France“ це найвище божество у Французів, не виключаючи й французьких свя-

щенників. Католицькі школи, удер-жувані приватними фондами, не входять тут майже зовсім в раху-нок; вони не мають і не можуть ма-ти більшого впливу на загальне на-селення. Більше доброго могли би тут зробити священники, якби про-повідували й навчали. Та фран-цуське духовенство не знає пра-вильного проповідання! Коли часом і почуєш проповідь, то те-мою її буде звичайно „La France“, а не Христос. Не становить тут винку навіть Люрд.

Загалом француське духовенство не відповідає своему покликанию, воно є неспосібне й нездарне, а щб найгірше, свято переконане, що в „любій Франції“ все в якнайкращім порядку. Таке духовенство фран-цуського народу не в силі ухри-стіанізувати.

При кінці цих своїх помічень по-кликується американський автор на книжку француського каноніка з Лілі Henr'я Delassus-a: „Les pour-quoi de la guerre mondiale“, котра недавно появилася, а котра вповні потверджує слушність його уваг.

З другої наведеної вгорі статті подасмо тільки те, що доповняє першу статтю.

*) Цей погляд зовсім односторонній. — Ред.

Польща дуже невдоволена становищем Бельгії до питання про гарантійний пакт. Як відомо: Бель-гія не скриває думки, що не дасть-ся погодити гарант. пакту з вер-сайським договором і цей останній треба буде піддати частинній реві-

на пті на уступки Німцям. „Га-зе-та Варшавська“ йде так далеко, що вже не вірить, ані Лілі Народів, ані Франції і бачить уже підтертими франц.-польські договори приязни.

Абд-аль-Хрім позискав для вій-ни проти Франції анову кілька ма-роканських племен, які признали його суверенність.

Про справу Китаю внесена ін-терпеляція в англійській палаті лордів. Лорд Гос-Форд признав, що значна частина вини за неза-видні відносини в Китаю, політ. і економічний утиск Китаївців, паде на чужинців. Інтерпелянт пропо-нує негайне скликання конференції, яка була обцяна Китаєві в 1922 р. у Вашингтоні, задля зреорганізу-вання чужинських полів впливу в Китаю і справжнього несення по-мочі китайському народові.

Найбільший вибір блаватних товарів на осінній та зимовий 167 сезон поручає фірма 1-100

АНТІН УВЕРА
Львів, вул. Галицька 10.

Філія в Тернополі, вул. Міцкевича,
філія в Стрию, площа Писудського.

аї, Варшавська преса перелякана, що Франція може опинитись шльом ізольованою і тоді буде примуше-

І так про нестачу у Франції духовенства читаємо там:

Недостача духовенства це одна з найбільш пекучих проблем фран-цуської церкви. Під проводом кар-динала Dubois відбувся недавно диспезальний конгрес у Парижі. На основі поданої на конгресі статисти-ки довідуються, що на 45 міль-населення столиці й її околиці є тільки 1355 священників, отже один на 3390 мешканців. Три парохії в Парижі має більш як 90.000 душ, сім інших більш як 60.000, одна більш як 70.000, три більш як 35.000. Не дивота, що там так ма-ло практикуючих католиків, бо пе-реважаю 8—9 на 100.

В дієцезії Valence кожний свя-щенник завідує двома або трьома парохіями, відділеними від себе не-раз високими горами. Багато міс-т є без співтрудників. Дієцезія Reims потребує до нормального життя ще бодай яких 50 священників. Епи-скоп в Montauban жалеться, що замість 220 має всього 85 питом-ців. Епископ в Troyes пише: „У нас ледви 250 священників, а й з цього числа 80 має понад 60 літ; 500 парохій необсаджених“. Епи-скоп з дієцезії Autun (554.000 душ) пише: „В 1900 р. мала дієцезія 789 священників і 27 нововисвячених; сьогодні є тільки 578 священників і один нововисвячений; трьох свя-щенників має понад 80 літ, 34-ох понад 70, 98-ох понад 60, а тільки 78-ох менше як 40 літ“. В дієцезії Nizza на 204 парохії є 74 необса-джені. Епископ з Cambrai (760.000 душ) пише: „Десята часть наших церков є без душпастерів; четве-рта часть співтрудників необсаджена; з 700 священників 175 має понад 60 літ.“ В Carcassonne на 419 парохій є 113 необсаджених; до семінарії вступило цього року тільки чоти-рох нових кандидатів. В Reims бу-ло давніше 640 священників; тепе-р є тільки 410 на 720 парохій. Дієце-зія Auch (200.000 душ) має в семі-нарії 42 питомців, Meaux (350.000) 44. Versailles (мільон) 114. Париська духовна семінарія (45 міль. насе-лення) дала цього року тільки 27 нововисвячених.

Головною причиною нестачі духовенства є його нуждення ма-теріальне положення. Вистарчить сказати, що пересічні доходи фран-цуського священника виносять від

комісійного стола ветеринарської академії.

Звнятися помагав йому і госпо-дар.

Вже дайте йому спокій. Він пе-редімною висповідався з усіх тайн як перед попом. Добрий хлоп є нічого казати. Вчиться, бо хоча чи-мось бути, а коновальство, треба знати, то не щонебудь. Заведу-там десь у повіті контумацію на свині, чи на скот, то гроші лопа-тою буде згортати... го! го! я знаю, що варт ветеринар, хоч би у нас на торговлі... Але ви, мої пані, одним ухом слухайте, і да-вайте обідати... бо у мене в жи-воті, як у жидіаській бившій під сабаш.

Поміркувавши, хто він мав бути, і чим має бути в будучині, вже не забував язика в роті. Забавля-панну Корнелью, оповідав, що робив, як тяжко було йому без неї жити, як за нею банував, а во-на йому всюди привиджувалася, навіть у просекторії...

Пан капраль Войтко підкручу-вав засідю свої вусики і підсміху-вався.

Ім було дуже весело, ще заць покликати обідати. Його посади-ли біля Корнельї. Випили по чар-ці запіанки, закусили утробачим паштетиком, заки взялися за борщ. А який то був борщ! Підбиваний сметаною, рум'янений як небо перед сходом сонця, а у йому пла-вали куски соковитого м'яса і кра-яне бурякове листя. Такий був смачний, що й казати годі. Іса, тай думаєш: чого це дно тарілки так близко верку? (Повторюючи біа-д)

європейську цивілізацію, він змінив свій характер, навчився, як треба жити самому.

Японський історик Какузо Ока-кура випустив у світ книжку під заголовком „Ідеали Сходу“, в якій він старється довести єдність Азії.

Азія є великий єдиний та живу-чий організм, у яким частини пере-длені між собою. Пималі тільки поверхово відокремлюють дві го-ловні цивілізації Азії: Китай з йо-го конфуціанським комунізмом та Індію з її ведакським індивідуаліз-мом. „Арабське лицарство, пише він, і перська поезія все каже про однорідну Азію, де народжується спосіб спільного, одностайного життя“.

Ось де треба теж шукати голов-ного чинника в пробудженню Ки-таю від віковичного сну.

По широкому світі.

У справі опантії заявив нім. міністр зяк. справ Штреземан, що асі заходи німецького уряду, щоби порозумітися з польським для при-пинення висилки опантії, не до-вели до нічого. Нім. уряд одержав повідомлення від свого консулату в Польщі, що польський уряд при-готовився видалити решту опантії за протязі 48 годин — на що Ні-мецьчина буде приневолена відпові-сти аналогічними засобами. Покли-куватись на формальне право ви-селювання чужих підданих не змін-яє факту кривди супроти цих лю-дей. Штреземан вказує на факт, що ні одна держава не почала вій-ни з Німеччиною на пункті виімко-вих торговельних привілеїв; забо-ровою ввозу німецьких товарів та виселювання Німців Польща по-користувалась як гострою відпо-відю на ці признані привілеї.

Совітські маневри мають від-бутись цими днями в минській ок-рузі. У них візьме участь 200.000 піхоти, 16.000 кавалерії, два полки призначені до газової війни і ес-кадра з 10 літаків.

У Константинополі арештува-ли 30 осіб, головні офіцерів, та-кож бувших членів Національної Ради, за монархістичний заговор проти республіки. Центр заговору має бути за кордоном.

Андрій Чайковський.

Гулка і Смулка.

Гуморесна.

— Відтак свиняча поладвиця з буряками, вареники з сиканого мя-са і штрудель з яблуками... Тяжко, шд ти дуже такий штрудель лю-биш...

Смулка подумав собі: звідки цей добряга знає, що я люблю штру-дель з яблуками? — Видно, що цей дивний, навіть у подробицях до мене подібний...

Добродій говорив далі: — Воно тобі хвалиться, що ти гак пильно вчнися, і я знаю, що екваторові любощі не під пару, га всеж таки личим бодай у неді-лю зайти до нас і відвідати дівчи-ну... Бідна Корнелья вчнє, мов риба без води без тебе, аж змар-ніла, так тяжко тужить, все ленен-тує, що ти її покинув. Та моя стара розважає її як може: „дурна ти, каже, він би тебе покинув! хіба знайде таку другу панну? На ціле жовківське, такої другої не має... Шож він таке? ветеринар! велике діло ветеринар! Ова! ціле життя буде хорим коровам у рот загля-дати... Та ти цим не обиджайся. Жінки знають свою політику по своїйому толкувати... Бо я знову подумав собі таке: — ти знову не обиджайся... по заручинах, то у ме-не, моспаненьку, так як по вінчан-ню. Покинув би, то я би його по-вроту так випарив, щоби собі руський місень полевж. а відтак

Його в суд, тай до прокуратора... го го! А мій Войтек! То такий па-рень, що як зацідить вола довбе-нею по лобу, то йно ноги про-стегне... Та що ми будемо пусте балакати, ми поспішаймо, бо якраз обідати пора, а у мене в животі, то начеб панахиду правили...

Смулка не знав, куди йти, та за це не було турботи, бо його това-риш йшов певною ногою, а його так цупко держав, що про втечу і думати не було можна.

Та правду кажучи йому і не хо-тілося втікати. Що йому завадить замисць плохенького обіду в уні-верситетській столовій за 30 край-царів, зісти смачний домашній о-бід з борщем та свинячою полад-вицею, який варила славна пані Магдуса при допоміж не знаної йому ще Корнельї.

— У нас сьогодні буде обідати мій Войтек... Якраз учора капра-лель його зробили і за це я йому справив новий мундир — екстра! Будемо обливати його капральство... Значи, буде пільзнер, правдивий пільзнер, не який там Кіселька, або акційний львівський бровар, а справ-дішній пільзнер... Чи ти знаєш, що то правдивий пільзнер?

Смулка міркував, що його това-риш більш тішнися ним, як він цим обідом.

Так балакаючи зайшли на Замар-стинівську вулицю, а відтак у якусь бічну, де Смулка з роду не був, і стали перед гарним чистеньким домиком.

— Прошу — каже грубий до-бродій і пустив його поперед.

Смулка ввійшов у хату, а тут по-вітали його хором: аааа!

— Пан Андрій! вітаємо, вітаємо, рідкі гості... сідайте просимо.

Смулка подумав собі зараз: „звід-кіля вони мов імення знають? хіба у мене на хрестинах були?“ — Став розглядатися по тих, що тут були: На переді стояла кремезна, нічого казати, пані майстрова Магдуса. Вона була трохи грубіша від сло-го чоловіка, рум'яна і здорова. Ода-жена була по міщанськи. Своїми товстенькими руками держалась під боки. Поруч неї стояв плечистий парень у новім мундурі з капраль-ськими відзнаками трицятного пол-ку піхоти. З боку стояла панна Корнелья, одягнена вже зпанська. Вона була собі діачина ні це, ні те, ні гарна ні погана, білавенька з бурими очима. Зараз вона запале-ніла, мов рожка.

Смулка зантався з хазайкою цмокнувши її в пухеньку, мов по-душочка, ручку, подав руки пар-неві, себго Войткові і панні Кор-нельї, тай її ручку цмокнув.

— Шож то таке сталося? питає хазайка — пан Андрій і знати нас не хоче ми вже і забули, коли нас навідував...

А панна Корнелья засоромлена понизивши очі сказала стиха:

— Я вже і очі відивля, та все надармо...

Смулка зараз став виправдувати-ся, все зложив на екзамени, який зайняв його цілого, опанував ціле його ество, усі думки... Він говорив з таким жаром, що справді йому здавалось, начеб щойно встав від

явилася випадково у Висі жінкою голови. По розміщенню золотих зубів агіоскопом однієї жінки Михайловської, щодо якої було старе дозвілення, що вона згинула без сліду. Арештовано любовника Михайловської, який признався, що це він убив її поразив тіло, склав до вайліз і надала їй дозвілення, а голову жінки до Висі. Мотивом того страшного злочину був страх, щоб Михайловська не викрила деяких подробиць з життя свого любовника.

— **Скількість вибраного народу.** На підставі статистики з останніх часів виходить, що жителів нації числять 14 мільйонів 850 тисяч осіб, себто один процент цілого людства. З позначених держав найбільшою скількістю Жидів тікає Польща (2,829,456, 10 проц. людності). За нею йде Елз. Росія з 2,5 міль. і Україна з 1,7 міль. (6,9 проц.). Після того йде: Румунія, Німеччина, Мадарщина, Чехія, Англія, Австрія, Литва і Франція. З інших держав найменше має Жидів процентно Еспанія, а чисельно Норвегія. Ах! чому ми не Норвегії!

— **Вбивство священика при вівтарі.** У малому селі в провінції Касерта в Італії 18-літній дівчина вбила широкого різницьким рожем священика, який саме полив службу при вівтарі. Вбивниця піддалася сама в руки поліції, подаючи як причину злочину, що священик, відомий в околиці Донжван, знів. Населення демонстративно виявляє своє співчуття молодій дівчині.

Бібліографія.

Инж. Михайло Корнячевський: ПРИНЦИПИ ЗАЛІЗНА ПРОМИСЛОВІСТЬ НА УКРАЇНІ в пр. 1913—1923/24. Львів. Накл. Укр. Техн. Т-ва. 1925. Ст. 12.

“ЗІЗ”, журнал сатири та гумору. Ч. 15. 1-го серпня. — Перед союмом у часі обструкції. — Соф. — Окрушки. — Ваканції іфрамент з літніска. — Листи з Риму. Вояжіння вихідних паломників з “чичого міста”. — З господарського світу. — Причини до історії нашої академії безсмертних. — Солом’яні вітні.

МОЛОДА УКРАЇНА. Ілюстр. журнал для молоді. Ч. 7. липень. Змст: М. Підгіряк: Тут. — Спіланока. — Дмитро Сухавіа. — Посвята. — Д-р І. Павльзен: Мандрівки наслід. — М. Лотоцький: Сіам. — Ах: Вітровий корабель. — Е. Роя: Гайло д’Аредо. — Карло Екльад: Омела. В. Король-Старий: Купити порт та його мати. — В. І. Куніа: Трудна задача. — І. Кз. Пес Балє. — М. Лотоцький: Мандрівки по галеріях образів. — Філітєлістка. — Додаток. — Катеолог. — Лев.

ДУХОВНА БЕСІДА, пеклоно-кар. Ілюстрований двотижневик. Ч. 14. 31. липня. Змст: І. Проф. О. Лотоцький: Державний закон, як правна основа автокефалії. 2. Холмський катедо. собор. 3. Новий атрірх царгородський. 4. Проф. І. Огієнко: Хрещення українського народу. 5. В. Остроуський: Захатний дзвін. Легенда. 6. С. Любарський: Місто Білгород. 7. Що дивити. 8. Довиси. 9. Церковне життя. 10. Що діється на світі. 11. Всечина. 12. Бібліографія.

3 судової салі.

Процес Корнгабера і тов. — за обманство і вимушування.

25-й день розправи. (Докічення.)

Зізнання ном. Найдава.

Знає більше ком. Кайдан. На запит предсідника, чи питався Микитина що спонукало його голоситись на службу конфідента, свідок заявив, що питав і що Микитин як причину подав своє розчарування в комун. партії. Після якогось часу свідок прийшов до пересвідчення, що Микитина наслав якесь організація, переконавшись, що інформації Микитина в дуже важливих справах булиб значні свідство на цілком фальшивий шлях. Н. коли Мик. не був послідовний. Підозріння був теж факт, що підчас коли взагалі дуже важко йти для поліції політ. конфідента, Микитина просто напрошувався, дри чім, назначуючи в листах місце зустрічі — часто не являвся.

Відносно перестороги Микитина перед підляванням замком на Микитина, свідок вважає, що ніякої такої перестороги, які устояні в листі не було. Слова “регіс-сідан іа мога” (лист з 2. IX.) Микитин повторив не в однім листі, і свідок вважає їх звичайною фразою. Вачин свідок Микитина 5. вересня по 6 год. веч. і кавав йому бути недалеко президента та про все підозріння доносити телеграфічно. Після замку свідок дістав від Микитина ще два листи, з яких один є в актах а другий загинув. У цім другім було лише назначення зустрічі, на яку Микитина не явився.

Микитин заявив, що “загадні все, що знавав пия комісар є неправда”. Микитин твердить, що саме в листі, який за-хратився, він докоряв Кайданові, що той підбурював його пересторогу.

Свідок стоїть при своїм, поклянувшись, як на свідка на підком. Полякевіча, який

читав того листа: в листі навіть не було згадки про замах.

З поміж оборонців, які захищують свідка питаннями, найбільш агресивно виступає обор. д-р Лендау, який поламав в перепадку з предсідником, що зажадав пояснень, як оборонцеві розуміє захист, зроблений свідком, що моває, свідок “затягує”. Оборонцеві відмовляє пояснень, по-визкуючись на своє право оборони. Трибунал після наразі присудив д-ра Лендава на 150 зол. кари за образи свідка і вивіз непошани до трибуналу.

Свідок Сальомек Корнгабер, жінка обвинув. Корнгабера, користає зі свого права й відмовляється від зізнань.

Свідок Клементина Корнгаберіана, старша донька обвинуваченого, визнає згідно зі зізнаннями свого батька й другої сестри. Зізнання про взаємини Микитина й Штанівної свідок є дуже дискретний і делікатно характерна: ніжну прізвище називає заміткою, що Микитин “помагав їсти” своєї нареченої. Предсідник трибуналу радить Франке, був либонь єдиним, що не підсміхнувся, — публіка реагувала багато різкіше, споглядаючи на Корнгаберів, чи їм не жаль так даремне й дорого втрачених шни цілі.

Оречення знавців писем.

На післяобідній розправі склав звіт а мислду свої експертизи знавць писем Новіцкі. Він отримав для розсліду три нові документи, крім давніх: листівку до предс. Франке і дві листівки до д-ра Грека (давні: лист до през. Гавля, листівка з Перемишля до поліції, аноніми “української військ. орг.” до ред. “Хлібі”). Знавць твердить, що всі аноніми походять з руки дуже вправної, дарма, що раз оку наслідку друку, інший раз рондо. Всі писемна писала одна й та сама рука. Порівнявши ті листи з одним листом і пробкою писем Микитина, знавць прийшов до переконання, що всі ті аноніми писав Микитин. Своє твердження доказує знавць Новіцкі демонструван-ням шкорої подобинок літер.

Це оречення викликає живу дискусію. Оборона намагається збити з пантелику Новіцкіго, пригадаючи йому всілякі хибні давніші його оречення. Ця дискусія, запіти предсідника, прокуратора й оборони, протягають розправу до 1/9 год. вечером.

26. день розправи.

Оречення другого знавця писем.

Другий знавць писем, Францішек Вальчак, складає своє оречення щодо походження аноніми відповідно до оречення знавця Новіцкіго.

Зізнання слідчого судді Рутки.

Всю пополудневую розправу зайняли зізнання судді Рутки, який переводив свідство з усіма обвинуваченнями й на якого адресу впали з уст усіх обвинувачених важкі звинувачення щодо неправильного ведення слідства й вимушування зізнань в тенденційному напрямку. Свідок (заприсяжений) переходить детально один закид за другим пояснюючи ватаганість і неспіві-ність закидів. На протязі трьох годин предсідник закидає свідка питаннями щодо найбільших подробиць слідства: свідок визнає певно, ясно і швидко, дарма, що слід на йому знервування гострим способом запитів.

Зізнання свідка зробили на всіх глибоке враження, захитуючи зразу сумніви, які осталися після постійних і настирливих жалів усіх обвинувачених на спосіб ведення слідства.

Переслухання свідка щене скінчилось.

ОСТАННІ ВІСТІ.

Ціль подороні Бріана.

Бріан виїждить до Лондону в понеділок з Бертелстом, шефом канц. Лежером і кількома правниками. Перша стріча з Чемберленом у вівторок. Б. веде зі собою проєкт франц. відповіді на нім. ноту і проєкт пакту безпеки. Дипл. кола думають, що Франція не прийме Штрєзманового становища, домагатиметься вступлення Німеччини до С. Народів без застережень.

Евакуація нім. міст.

Конференція амбасадорів поручила міжсоюз. військ. комітетови негайно евакувати Дісльдорф, Дуїсбург і Рурорт.

Форд у СССР.

Рад. уряд переговорює з комісією Форда в справі будови летничих фабрик. Форд годиться на це, коли йому дадуть концесії на будову самоходових фабрик.

Невдача Французів у Сирії.

Сирійські повстанці розбили відділ франц. військ, забрали гарма-

ти, більше як сто верблюдів з мушкетерськ. харчами. Зайняли Сіду. Під Амон Французи втратили кілька танків, машинові кріси, літаки. Французи евакували Амон і відступили на південь.

Присуд болг. комуністів.

6. VIII. в Варні заправ присуд проти 119 змовників. 33 засуджено на смерть, 77 на в'язницю, решту увільнено.

ЧИ ВИ ВЖЕ ПРИСЛАЛИ МАЛИЙ ДАТОК НА ВІДНОВУ ДОМУ ТОВАРИСТВА „ПРОСВІТА“ У ЛЬВОВІ?

Бірка.

Львів, 8. серпня 1925.

Гроші.

Амер. дол. 5'85 — 5'95, канад. дол. 5'65 — 5'70, чеськ. кор. 0'15'75 — 0'16 дол. 0'02'50 — 0'02'75, франк. франк. 0'25 — 0'25'50, швайц. фр. 1'03 — 1'04, анг. фунт 25'80 — 26'00.

Залого. 20 кор. 22'00 — 22'20, 20 франк. 20'00 — 20'20; 20 марк. 24'80 — 25'00; 10 руб. 27'40 — 27'50.

Срібло. Австр. кор. 0'44'60 — 0'44'75, 5 австр. кор. 2'35 — 2'35, фльорени 1'20 — 1'22, рубл. 1'88 — 1'90, рубель дрібним сріблом 0'85 — 0'86.

Посмертні згадки.

Д-р Микола Стойно, кавд. адвокатури номер в Трускавці дня 26. липня п. р. Покійний перейшов як український старшина шлу воєнну кампанію в 1918—1920 рр. та перебув всі злидні походу Галицької Армії на Велику Україну. Вернувши до краю, Покійний доповнив свої студії і працюючи офісь у своїм званні віддався живо громадській роботі в дорого-бильному повіті, присвячуючи свій труд головно організації політичного і просвіт-ного життя. Покійний був людиною незвичайно активною і не було ніякої важ-лившої народної справи в краю чи в повіті за останні роки, в якій не брав би особистої визначної участі, а при тому був людиною високо ідейною, що здібна була до найбільшої жертви для публічного добра. В. І. П.

Пам'ятаймо: Рідна Школа — це на-родня фортеця, це певний захист у добі лихоліття!

ОПОВІСТКИ.

Репертуар Українського Наддні-присніського Театру О. Мітневич.

Монастирська:

14. VIII. „Запорожський кляд“.

Битків:

8. VIII. „Ой не ходи Грицю“.

9. VIII. „Запорожсь за Дунаєм“ і „Вечерини“.

12. VIII. „Пан Твардовський“.

13. VIII. „Віа“.

Надлірна:

10. VIII. „Ліи нашого життя“.

11. VIII. „Монахи“.

Бучач:

15. VIII. „Вихрест“.

16. VIII. „Запорожсь за Дунаєм“ і „Вечерини“.

17. VIII. „Гейша“.

120 5-2

Пані Гвоздинова, жена о. Льонтина, зголошється по лист від мужа до о. Мосори в Сколім.

163 2-2

З української приватної гімназії в Рогатині. Вступні іспити до клас II.—VII.

в днях 28. і 29. серпня. Поправки 29. серпня. Вступні іспити до першої класи 31-го серпня. Вписи що дня. — Ангін Кутшальницький.

169 1-3

Дрібні оголошення.

ПРИМУ хаюція з тієї гімназії на харч і стапіню. Зголошення до О. Цегельської, вул. Лісна ч. 14.

3-3

ПАРХІЯ на Подолі вищої класи, 4 км. до стапін, 6 км. до позитового міста пригостини, до замку. Відомість віділати Уряд Деканальний в Збаражі.

161 2-4

ПОТІВНЕ приміщення для молодого здорової особи на серпень при інте-лігентній родині на селі в гарній сухій, здоровій, лісній околиці близько Львова при залізничі. Зголошення до Адміністрації „Діла“ під „Умова“.

165 1-1

ПОШУКУЄТЬСЯ приміщення при родині для одної або двох панночок з ви-щих клас гімназій. Вимоги: добра освіта, окрема кімната, добрий харч, фортепіано, по амозі більше гімназії С.С. Василянко. Зголошення до 15. серпня з условинами на адресу: Народна Торговля, Броди, під „Станція“.

143 4-5

АННА ЧАЙКОВСЬКА прийме на стапіню учениці в Горлицях коло гімназії. Відомість: Чайковська. Лібуша пошта Ліпінська, копальня.

171 1-1

РУТИНОВАНА учителька обійме лекцію з вишніх клас, вищої гімназії і учительського семінара. Удільне повчати гри на фортепіано. Зголошення до Адміністрації „Діла“ під „Рутинівана учителька“.

170 1-2

Т. Гайда! 10. VIII. село Бєлєва, станція Снятин — Залуче. Конечію! — Подюк.

172 1-1

ПРИМУ на стапіню учениці з 1 або 2 кл. гім. — Богуславського 7. I. пов.

166 1-1

ЗГУБЛЕНО дня 22. мая п. р. в поїзді З Гиньбург — Берлін паспорт ч. 10647/23122, виставлений старостою Жє-раським 27. вересня 1922 на мое прізвище. Важність паспорту трєває до 19. листопада 1925. — Олександр Смакула, студ. мат. Gettingen Kloxner 32.

168 1-1

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

АДВОКАТ

д-р Олександр Павенцій

веде канцелярію

у Львові, вул. Підвале 9. II. п. 62 (Ставропіль.)

4-12

Дентистичне заведення

д-ра Шимона Раппапорта і Якова Насса

ЛьВІВ, вул. Синтуська 17/18

Пильомбування й випилення зубів без болю. Штучні зуби в клівку і золоті на американську систему. Пацієнти в провінції полагоджуються в найкоротшому часі. ПТ. урядовий та студентський знімак.

155 2-10

ГРОМОЗВОДИ

на перкви, хрести, вікла, машини до виробу цементових дахівок, виготовляює

МИХАЙЛО СТЕФАНІВСЬКИЙ

Львів, вул. Варшавська 10, (між вул. Радськською і Корсеньською).

158 2-3

2-гі Надзвичайні Загальні Збори Т-ва Чут. „Просвіта“ в Бориславі

відбудуться дня 15. серпня 1925 р. в год. 6. веч. у великій салі „Народнього Дому“ з таким порядком дня: 1) Звіт дотеперішньої діяльності устаткованого здекоміт-тованого Виділу. 2) Виділ нового Виділу. 3) Намічена робота для Т-ва „Просвіта“. 4) Запитання і внесення.

Право рішального голосу на Зборах мають лиш ті члени, які заплатили вкладак по кінцє серпня п. р. Безробітні робітники і прочі пореєдуковані не платять жадних вкладок і є наддальше членами Т-ва.

В Бориславі, 1. серпня 1925.

За Виділ „Читальні „Просвіта“:

Кулинич Іван, Юризич Осип.

145 2-2

УЖЕ ОТВОРЕНІ після одномі-сячних ферій Робітні

Українських Інвалідів при вул. Софії ч. 25.

До обох варстатів (кравецького і шевського) приймаються нові замовлення, як також виконуються направи. Виконання робіт сондєне, сильне й елєгантне.

160 2-3

НА РАТИ!

Фірма „ДРЕССІНГ“

Львів, Сикетуєвська 8.

Поручає готові і на замовлення убирання мужеськї і діточї а першорядних матеріалів.

„ДРЕССІНГ“

Львів, Сикетуєвська 8.

НА РАТИ!